

A i B

Actio in Basilica

Narodenia Panny Márie vo Uranobe nad Topľou

Ročník III.

07. 12. – 20. 12. 2014

č. 24

Slovo na úvod

Prežívaný čas adventu, ktorý nás pripravuje na prijatie Krista, je zároveň časom, ktorý nám pripomína, že Boh je tu, nevzdialil sa od sveta, nenechal nás samých. Je s nami a medzi nami. Je v nás a chce darovať seba každému veriacemu, ktorý mu otvorí vlastné srdce.

Advent je spomienkou na prvý príchod Krista v tele a zároveň je to očakávanie jeho príchodu medzi nás podľa slov sv. Ján Krstiteľa: „*Pripravte cestu Pánovi, vyrovnajte mu chodníky...*!“ (Lk 3,4). Je to aj čas nádeje, čas načúvania, uvažovania, aby sme kráčali v ústrety Pánovi, ktorý prichádza. V našich modlitbách by mali zaznieť slová: „*Priď, Pane Ježišu! Priď dnes, osviet' nás, daruj nám pokoj, pomôž nám zvíťaziť nad zlom, ktoré nás ťaží.*“ Prosme Pannu z Nazareta, aby nás v tomto čase sprevádzala, lebo ju Boh vyvolil, aby sa stala Matkou Vykupiteľa.

30. novembra začali sme sláviť Rok zasväteného života, ktorý vyhlásil svätý otec František. Podľa jeho slov povolaním zasvätených osôb v dnešnom svete je: „*Prebudíť svet*“, pretože „*Radosť, pravá radosť je nákazlivá*“. K tomuto rozhodnutiu ho viedlo 500. výročie narodenia svätej Terézie z Avily, panny a učiteľky Cirkvi, a svätého Filipa Neriho a 200. výročie narodenia sv. Jána Bosca.

Rok zasväteného života je príležitosťou znovu objaviť, svedčiť a predstaviť svetu krásu zasväteného života, ktorý sa rodí ako vzácny dar Ducha Svätého vo svätej Cirkvi.

Zamyslime sa, čo Rok zasväteného života vnesie do nášho života. Čo môžeme načerpať od tých svätých ľudí, ktorí žili na tejto zemi a do-

siahli nevädnucci veniec slávy. Títo svätci sú už s Ježišom Kristom a vyprosujú nám milosti, aby sme sa raz spolu s nimi stretli v nebeskej vlasti. Svätá Terézia z Avily raz priróvnala ľudské srdce k krásnemu čistému krištálu a Božiu prítomnosť k jasnému svetlu, ktoré je v jeho strede.

Zaželajme si spoločne, aby sme v tomto advente zakúsili pôsobenie Božej moci v nás; tej moci, ktorá pozdvihuje srdce k nebu. Aby sme zakúsili jeho lásku, ktorá obmäkčí naše srdcia a umožní nám rozpoznať jeho hlas, keď sa k nám prihovára. Aby sme zakúsili naplnenie jeho príslubov. Nech nám toto všetko dodáva odvalu a nádej vytrvať v dobrom.

br. Artur Mastoń OSPPE

DOBRÁ NOVINA

Pod mottom *Podajme ruku deťom* sa vo vianočnom období vydávajú skupinky detí sprevádzané staršími a dospelými kamarátmi ohlasovať radostnú zvesť o narodení Krista do rodín v mestách a dedinách na celom Slovensku a stávajú sa tak poslami nádeje. Každoročne rastúci počet koledníkov potvrdzuje, že tradícia spojená s rozmerom solidarity a pomoci ľuďom v núdzi sa stala prítlačivou aj pre dnešné deti a mladých.

Dobrá novina je najrozsiahlejšou akciou eRka a prekračuje rámec nielen jeho členskej základne, ale aj hranice Slovenska a európskeho kontinentu. Dobrá novina je zároveň verejná zbierka povolená Ministerstvom vnútra SR. Počas vianočného obdobia deti koledami a višmi ohlasujú radostnú zvesť o narodení Krista v rodinách svojich miest a obcí. Súčasne zbierajú finančné prostriedky, ktorými Dobrá novina podporuje rozvojové projekty v krajinách afrického kontinentu. Koledovanie detí z eRka pod názvom DOBRÁ NOVINA sa na Slovensku po prvýkrát pripravovalo ku Vianociam 1995.

DOBRÁ NOVINA v sebe spája:

- verejnú zbierku na podporu projektov pre africké krajiny,
- program rozvojového vzdelávania,
- program vysielania dobrovoľníkov do podporovaných projektov v Afrike.

Podpora Dobrej noviny sa má dostať naozaj k tým, ktorí ju najviac potrebujú, a zároveň byť čo najúčinnnejšia. Pri posudzovaní projektov sa berie do úvahy pomoc človeku ako celostnej bytosti, s jeho telesnými, psychickými i duchovnými potrebami. Pri schvaľovaní projektov sa preto zvažujú viaceré kritériá. Projekty financované z Dobrej noviny majú byť:

- určené najslabším a najohrozenejším (deti, mladí, ženy, rodiny v núdzi, ľudia s telesným a duševným postihnutím),
- zamerané na základné ľudské potreby (pitná voda, vzdelanie, zdravotnícka starostlivosť, dodržiavanie ľudských práv),
- vychádzajúce z miestnych potrieb a kultúry,
- so silným rozvojovým aspektom a s dlhodobou perspektívou.

Rozvojové projekty sa svojou podstatou líšia od humanitárnych projektov, ktorých cieľom je pomôcť ľuďom v situácii krajnej núdze. Rozvojové projekty väčšinou trvajú niekoľko rokov, najmä ak sú zamerané na deti a mladých. Z tohto dôvodu podporuje Dobrá novina aj projekty, ktoré trvajú 2-3 roky. Poskytuje tak projektovým partnerom finančnú istotu a umožňuje im sústrediť sa na konkrétnu prácu bez toho, aby museli veľa energie investovať do získavania peňazí potrebných na chod projektov.

Dobrá novina vstupuje tento rok už do svojho 20. ročníka.

Lucia Demčáková

Slovo do svedomia

Musíme si osvojiť uvažovanie Panny Márie, ktorá sa po púti do svätého mesta Jeruzalema vracala do nazaretského domu a rozjíjala vo svojom srdci o tajomstve svojho Syna (porov. Lk 2,51).

In: Apoštolský list Novo millennio ineunte.

Sv. Ján Pavol II.

Svätý Ján z Kríža OCD

14. decembra 1591 umrel karmelitán, učiteľ Cirkvi sv. Ján z Kríža. Tento výnimočný učiteľ mystiky, rodným menom Juan de Yepes Alvarez, sa narodil r. 1542 vo Fontiveros, v španielskej Kastílii. Do karmelitánskej rehole vstúpil vo veku 20 rokov. Svoje rehoľné meno prijal z lásky ku Kristovmu krížu. A naozaj, v jeho živote nikdy nechýbali utrpenia, predovšetkým od chvíle, keď sa stal hlavným pomocníkom sv. Terézie od Ježiša pri reforme Rádu.

Ján z Kríža ohlasoval nevyhnutnosť úplného, ale zároveň veľkodušného zriekania sa ako cestu k dokonalému zjednoteniu s Bohom. V roku 1726 bol svätorečený a pápež Pius XI. ho v r. 1926 zaradil medzi učiteľov Cirkvi.

Možno na povzbudenie, možno na nádej, možno na tichú meditáciu predkladám niekoľko myšlienok tohto svätca pre všetkých nás do denného života:

* Usiluj sa byť stále v Božej prítomnosti a chráň v sebe čistotu, ktorej ťa učí Boh.

* Boh väčšmi žiada od teba len najmenší stupeň poslušnosti a odovzdanosti, než všetky iné skutky, ktoré chceš pre neho vykonať.

* Uvedom si, že Boh kraľuje iba v pokojnej a ničím nezaujatej duši.

* Drž na uzde svoj jazyk i myšlienky a všetky tvoje pocity prenášaj vždy na Boha a tvoj duch sa rozpáli božskou žiarou.

Na doplnenie: Tereziánsky Karmel od 15. októbra t. r. žije Rok svätej Terézie od Ježiša (Terézie z Avily, nie Terézie od Dieťaťa Ježiša), tiež učiteľky Cirkvi, pri príležitosti 500. výročia jej narodenia.

J. Melková

Rorate coeli desuper...

Slovo „Rorate“ po slovensky značí: „Roste, rosu vydajte.“ Tak sa začína votívna svätá omša ku cti a chvále Bohorodičky v období adventu, svätá omša pred svitaním. Touto tradičnou, prítom zvláštnou omšou, ktorá sa slúži každodenne iba v tomto období, Cirkev v nás obnovuje túžbu, s ktorou praotcovia očakávali príchod Vykupiteľa. Tá „vonkajšia“ zvláštnosť spočíva v tom, že aj tam, kde slávenie sv. omše počas roka býva v inom dennom čase, rorátna sv. omša sa slúži pred svitaním alebo vo večerných hodinách. Tým je naznačené smutné položenie ľudského pokolenia, ktoré kráčalo v tme, kým Kristovým narodením neprišlo plné svetlo zjavenia Božieho a nádej na blízke vykúpenie. Liturgická farba omšového rúcha v adventnom období je fialová, hoci je to čas nábožného a radosného očakávania, ale biela je pri sv. omšiach, v ktorých posvätná liturgia slávi Nepoškvrnené Počatie panenskej Bohorodičky – a aj pri rorátnych svätých omšiach, v ktorých sa spomína Panna Mária, najmä od 17. decembra.

V modlitebnej knižke *Nábožné výlevy* od Andreja Radlinského, zostavenej pred vyše storočím, čítame: „...keďže táto svätá omša sa koná k úcte Panny Márie, uctieваме tým aj jej blahoslavený pôrod a takto sa pripravujeme k správne osláveniu narodenia Krista Pána. Účasťou na rorátnej svätej omši zároveň prosíme nebeského Otca, aby Ježišov príchod na svet prospel našim dušiam, ako prospieva zemským plodinám tichý dážď alebo rosa.“

Pripojme teda svoje hlasy k rorátnej modlitbe: „Roste, nebesia, zhora a oblaky nech pršia Spravodlivého: nech sa otvorí zem a nech zrodí Spasiteľa.“ A ďakujeme, že Pán požehnal svoju zem (porov. Ž 84,2).

J. Melková

V adventnom čase sa pripravujeme na oslavu príchodu Božieho Syna. Boh vstúpil do ľudských dejín a zároveň tak do života každého z nás, aby nás uistil, že mu na nás záleží, ba navyše, že nás miluje. Každý, kto si toto uvedomí, potom už s istotou verí, že existujú vyššie hodnoty.

Náš rodák Miloš Bakajsa, 24-ročný mladík, rozhodol sa putovať peši z Vranova nad Topľou do Santiaga de Compostella. To, čo na tejto ceste zažil a prežil, ho utvrdilo v istote o milosrdnej Božej láske k nám a o vyšších hodnotách v živote. Veríme, že tento rozhovor sa stane nielen inšpiráciou pre iných, ako ísť za svojim cieľom, ale prispeje aj k radostnej atmosfére očakávania Spasiteľa.

Ako ste sa rozhodli putovať a aká bola Vaša príprava na túto nie ľahkú cestu?

Vyšťudoval som gréckokatolícku teologickú fakultu, odbor religionistika, bakalársky stupeň. Patrím do gréckokatolíckej farnosti pri Chráme Najsvätejšej Eucharistie vo Vranove nad Topľou. Minulý rok (r. 2013) som pracoval jednu sezónu v Nemecku v obchode so športovými potrebami a po skončení som si mal hľadať ďalšiu prácu. Avšak ešte po mojich bakalárskych štúdiách som chcel vykonať púť do Santiaga de Compostella. S touto myšlienkou som sa pohrával už tri roky. Keď teda skončila tá moja sezónna práca v tom obchode, začal som upadať do menšej depresie

a bol som jednoducho nešťastný. Môj najlepší kamarát, u ktorého som býval, sa ma opýtal, prečo mi tak je a čo mi chýba? V tej chvíli som si uvedomil, že vlastne mojím prvoradým cieľom, prečo som išiel do Nemecka, bolo zarobiť si a dokúpiť potrebnú výbavu na cestu pešo z Vranova do Santiaga. A to všetko som vlastne už mal. Vtedy sa ma

ten priateľ opýtal: „Tak na čo čakáš?“ Po tomto rozhovore som sa definitívne rozhodol, že koncom apríla 2014 splním svoj sen a vyberiem sa pešo do Santiaga. Mal som ešte jedného známeho z Prešova, Karola Juščáka, s ktorým som predtým často chodil na turistiku do Tatier, kde sme sa rozprávali aj o putovaní do Santiaga. Nuž jemu som teraz zavolať a povedal som mu o svojom rozhodnutí začať putovať koncom apríla. Ako som zistil, Karol túto cestu plánoval už celú zimu, mal rozplánované denné trasy a kadiaľ sa pôjde. A keďže moje rozhodnutie bolo také, aké bolo, prišiel som teda za ním, aby som sa aspoň trochu poinformoval, kadiaľ sa pôjde, ako to vyzerá na tých cestách a podobne. Jemu na rozdiel odo mňa chýbalo odhodlanie ísť. Vtedy som mu povedal: „Pozri sa, nemáš teraz prácu, nemáš záväzky, kedy inokedy sa ti naskytne taká príležitosť putovať, ako je teraz?“

Takže kedy presne ste vyrazili a ako dlho trvala cesta?

Ja som vykračil zo svojho domu 28. apríla 2014 a došiel som do Santiaga de Compostella 22. augusta 2014. Teda cesta trvala presne 115 dní (4 mesiace).

A ako ste šli naspäť?

Naspäť sme išli stopom. Ja som časť Španielska šiel aj autobusom. Potom ma jeden kamionista vzal až do Slovinska. A potom ďalší odvoz som mal autom až do Košíc, čo je

taký paradox: Cesta tam trvala 4 mesiace, a cesta späť iba 4 dni. To bol dosť veľký šok (smiech). Ale už som sa vlastne aj tešil domov, lebo tá cesta bola dosť ťažká. Ani nie tak fyzicky ako psychicky. Telo si časom na ten rytmus zvyklo. Ale po psychickej stránke to bolo niekedy dosť ťažké. Aj samota aj nepohodlie, často sme boli ako bezdomovci. Doslova pútnici, ktorí sme mali so sebou len to, čo bolo v našich batohoch. A toto bol náš domov počas 4 mesiacov.

Akú trasu ste si zvolili? Išli ste cez Rakúsko alebo cez Čechy?

Cez Rakúsko. V podstate „na priamku“ sme prešli z Vranova do Bratislavy. Cestu sme si navrhli sami. Snažili sme sa vybrať aj pekné trasy, aby sme spojili putovanie s peknými výhľadmi. Časť sme prešli cez Švajčiarsko. Potom Francúzsko a nakoniec Španielsko.

Ako ste riešili nocľahy? Neuvažovali ste oslovit' ohľadne nocľahov farárov?

Neplánovali sme nocovať každý deň v nejakej turistickej ubytovni, ale naopak, byť čo najviac v prírode, vonku. Hlavne kvôli tomu, aby sme ušetrili. Počas pekných dní sme teda spali pod holým nebom. Nemali sme totiž stany. Mali sme len celtu 4x3 m, ktorú sme si v noci natiahli ponad seba proti ľahkému dažďu. Neskôr, keď sa počasie zhoršilo a my sme boli mokří do nitky, hľadali sme ubytovanie cez fary. Skúsenosti z fár máme veľmi dobré. Keď sme vysvetlili, kto sme a kam ideme, ľudia sa nám vždy snažili pomôcť, či už farníci alebo farár.

Kedy nastala prvá komplikácia?

Prvá taká komplikácia s nocľahom prišla hneď v Slovenskom raji, v dedinke Hnilec. Začalo tam silno pršať, fúkal vietor. Boli sme úplne premočení. Pršíplášte sa nám potrhali. V ten deň sme prešli cez tie hory iba 15 km. Došli sme teda do dediny na autobusovú zastávku, postavenú z takých drevených polien, zo zrubov a rozmýšľali sme, či sa nezložíme rovno tam a neprespíme v nej. Ale keďže sme boli úplne premočení, rozhodli sme sa, že sa skúsime ešte opýtať v miestnej krčme na nejaký lepší prístrešok. Boli sme ochotní dať maximálne 10 – 15 € za noc, aby sme sa osušili, zohriali a podobne.

Bolo by veľmi nepríjemné ochorieť už na Slovensku a hneď tu ukončiť putovanie. Inými slovami, na začiatku sme boli ešte dosť mäkkí. Miestna krčmárka sa nás teda opýtala, čo tu robíme. My sme jej vyrozprávali našu situáciu a čo chceme. Krčmárka bola v úžase, že sme na takej ceste. Nechcela tomu veriť. Napriek tomu bola veľmi milá a zavolala svojmu známemu, staršiemu pánovi z tej obce, pánovi Bubnárovi. Ten v prvom momente tiež neveril, ale keď pochopil, že nejde o vtip, prišiel si po nás na bicykli. Zobral nás do svojho skromného domčeka. Dal nám najesť, mohli sme si dať sprchu (apropo, po 5 dňoch) a, samozrejme, spali sme na posteliach, čo bolo fakt úžasné.

Aký ste mali rozpočet na deň?

Jeden rakúsky pútnik, taký starší pán okolo 65 rokov putoval priebežne s nami po tej istej ceste od Rakúska, teda sme sa často stretávali v každej krajine. On sa nás raz opýtal: „*Chlapci, aký máte rozpočet?*“ Povedal som, že ja mám 5 € na deň a kamarát 3 € na deň. „*A koľko vy?*“ opýtal som sa. On sa zamyslel a povedal: „*Ja mám 75 € na deň.*“ Nuž, to som len tak predýchal. Potom som si však uvedomil, že veď je to jasné, predsa v Rakúsku za noc bežne pýtajú najmenej 50 €, takže musí mať toľko. Podobné ceny a aj vyššie sú vo Švajčiarsku. Potom až vo Francúzsku kleslo nocľahné na 25 € za noc a čím bližšie ku Španielsku, tým ceny pomaly klesali. Musím však dodať, čo sa nám v súvislosti s týmito pánom ešte prihodilo. Stretli sme sa s ním potom vo Francúzsku a porozprávali sa, ako ide putovanie. Zrazu tento pán vytiahol 100-eurovku a strčil mi ju do ruky a takisto aj môjmu kamarátovi dal 100 €. Potom vychrlil zo seba iba, že nech o tom nikomu nehovoríme, rýchlo sa zvrtol a pobehol za svojimi kamarátmi ďalej. Pravdu povediac, tie peniaze nám uľahčili život, čo sa týka rozpočtu, na ďalších 10 – 15 dní. Nemuseli sme veľmi stísať peniaze a boli sme takí „odľahčení“, čo bolo úžasné. Neskôr sme ho opäť stretli v Španielsku, kde sme mali možnosť ešte raz mu úprimne poďakovať a povedať mu o tom, ako nám to uľahčilo putovanie.

Môžeme povedať, že Compostella bola pre vás cieľom? Ja som si myslel, že bola. Ale zistil som, že nebola.

Po tých skúsenostiach, ktoré ste zažili, môžete teda povedať, že človek si myslí o niečom, že je to cieľ, a potom zistí, že to nie je?

No, môj sen ísť do Compostelly sa mi splnil vlastne hneď v prvý deň, keď som vyrazil z môjho bytu a keď som urobil svojich prvých päť krokov dolu schodmi. Toto bola „moja Compostella“. V tom momente som sa „už dostal do Santiaga“. Pochopil som, že práve pokora a obeta pri putovaní, to je pravý zmysel a význam putovania. Cieľ púte ako taký, to je len istý bod na mape.

Aké to potom bolo v cieľi cesty?

Keď som došiel do Santiaga, už som cítil, že tu som sa chcel dostať, že to mi stačí. Neľákala ma ani ponuka dôjsť na známu pláž Finisterra. Mnohí pútnici tam totiž idú a spália nejakú časť svojho pútnického vybavenia. Ale tento zážitok som ja už jednoducho nepotreboval.

Už ste naznačili, že pri putovaní ide o boj so sebou samým. Mohli by sme to prirovnať aj k životnej ceste?

Často je to taký boj vo vlastnom vnútri. Ako hovorí Ježiš: *Telo ide proti duchu a duch proti telu*. A ja už veľmi dobre tomu rozumiem. Niekedy som si na ceste myslel, že mi už šibe. Neraz mi v hlave vírilo množstvo myšlienok. A hlava vie narozprávať toľko vecí! Vie rozoberať, čo sa stane, čo by sa mohlo stať, čo budeš robiť, keď sa vrátiš, atď. Vtedy som si sám sebe povedal: *„Chod' preč! Ja už chcem byť tu. Uvedomovať si, že som tu. Ved' kedy inokedy tu budem? Vari keď budem niekde inde? Ved' si ani nebudem pamätať, kade som chodil!“*

Aký zážitok vás oslovil asi najviac?

Stalo sa mi veľmi veľa pozitívnych vecí na tejto púti. Dokonca môžem povedať, že jednoducho som zažil viac pozitívnych ako negatívnych. Napríklad na Slovensku som prišiel do Novej Bane. Bol to jeden z tých dní, keď bolo

veľmi zlé počasie. Pršíplášť sa mi potrhla. Bol som veľmi nahnevany a zlý, na ten pršíplášť aj na seba. Opäť aj tu sme hľadali suché miesto na prenocovanie, pretože sme boli úplne mokří a unavení. Najprv sme si nakúpili nejaký proviant v miestnom obchode a potom zamierili ku kostolu na faru. Rozhodli sme sa popýtať miestnych ľudí o prístrešok, ale keby nám to nevyšlo, tak by sme išli v pokore do najbližšieho penziónu a zaplatili by sme si nocľah. V kostole práve začínala svätá omša. Boli sme na celej omši a po omši sme oslovili domáceho kňaza. Ten nám ponúkol na ubytovanie miesto, kde sa stretáva mládež, ale nekúriro sa tam. Nám to nevadilo. Boli sme aj za to vďační. Len tu zrazu zozadu pribehol malý, asi sedemročný chlapec a povedal: *„Ak nemáte kam ísť, tak my vás vezmeme k sebe.“* Ja s kamarátom sme sa otočili a neveriacky sme na neho pozerali s otázkou: *„Kde? Kto nás zoberie?“* Odpovedal: *„Moja rodina, oni o chvíľu prídu sem na aute.“* Domáci kňaz nás upokojil a povedal: *„To je v poriadku. To je jedna veľmi milá rodina, ktorá tak bežne pomáha, starajú sa tiež aj o kostol a pod.“* Za túto rodinu som sa potom modlil celú svoju cestu až do Santiaga. Ich dobro, ktoré z nich žiarilo, mi ukázalo, že takto by sa mali správať kresťania. Na prenocovanie nám poskytli izby svojich detí, vyprali nám veci, vysušili ich, dali nám najesť a ráno nás naballili na cestu. Vo svojom srdci som sa cítil týmito skutkami lásky veľmi pohnutý. Bolo to skutočné a nezištné dobro, ktoré som zažil po prvýkrát vo svojom živote. Nič za to nečakali. To ich dobro mi zostalo v mysli na viac dní a vždy som si na to rád spomenul, že sa niekto o mňa s láskou postaral. A keď som spätne rozmýšľal, ako sme sa k nim dostali, uvedomil som si, že stretnutie s nimi nám „zariadil Boh“. Napadli mi slová Pána Ježiša: *„Pozrite sa na nebeské vtáky: nesejú, ani nežnú, ani do stodôl nezhromažďujú, a váš nebeský Otec ich živí.“* (Mt 6,24)

Čo by ste radi odkázali našim čitateľom?

Putovanie je jednou z možností, keď môžete spoznať samých seba. Každá cesta prináša určité poznanie a ako pútnik môžem povedať len to, že ja som našiel niečo, čo bolo pre mňa

niečo iné dôležité pre seba. Nájde svoj vlastný poklad. Lebo môj poklad je mojím a váš bude vaším. Inými slovami povedané, každý hľadá a každý nájde to, čo má najšť pre seba. A potom ešte: naša myseľ lipne od jednej veci k druhej a tiež lipneme na ľuďoch, od jedného človeka k druhému. A ja som pochopil, že je dôležité nielen odpútať sa od vecí, ale aj nechať každého človeka odísť, no nie na neho zabudnúť, ale uchovať si myšlienky na neho v srdci. Lebo nakoniec aj tak si nič so sebou neodnesieme a môžeme len dúfať, že s tými ľuďmi, ktorých milujeme, sa znova stretne. A keď sa naučíme nelipnúť na veciach, môžeme rásť.

Ďakujeme veľmi pekne za rozhovor.

Rozhovor viedli a pripravili Ján F a Veronika F

Kalendárium pripomína

7. 12. – Ne: 2. ADVENTNÁ NEDEĽA
Sv. Ambróz, biskup a učiteľ Cirkvi; tohto roku sa neslávi
8. 12. – Po: NEPOŠKVRNENÉ POČATIE PANNY MÁRIE; slávnosť
10. 12. – St: KÁNTRY
11. 12. – Št: Sv. Damaz I., pápež; ľubovoľná spomienka
12. 12. – Pi: Panna Mária Guadalupská; ľubovoľná spomienka. KÁNTRY
13. 12. – So: Sv. Lucia, panna a mučenica; spomienka. KÁNTRY
14. 12. – Ne: 3. ADVENTNÁ NEDEĽA – MISIJNÝ DEŇ DETÍ
Sv. Ján z Kríža, kňaz a učiteľ Cirkvi; tohto roku sa neslávi
19. 12. – Pi: Sv. Urban V., pápež; ľubovoľná spomienka
20. 12. – So: Sv. Zefirín, pápež; ľubovoľná spomienka

Niektoré pamätné dni

4. decembra 1334 – pred 680 rokmi umrel pápež Ján XXII.
7. decembra 1870 – pred 144 rokmi umrel Ján Palárik, dramatický spisovateľ (nar. 1822), redaktor časopisu Cyrill a Method.
7. decembra 1961 – umrel Boží služobník Mons. ThDr. Michal Buzalka, trnavský pomocný biskup, rektor seminára, redaktor Katolíckych novín.
7. decembra 1965 – začalo sa posledné zasadnutie Druhého vatikánskeho koncilu. Pápež Pavol VI. v ten deň oznámil, že spoločne s carihradským patriarchom rušia osobnú vzájomnú exkomunikáciu, ku ktorej došlo za sv. Leva X. v roku 1054. V ten deň tiež podpísal pastorálnu konštitúciu *Gaudium et spes* – o Cirkvi v súčasnom svete.
8. decembra 1854 – pred 160 rokmi pápež Pius IX. vyhlásil dogmu o Nepoškvrnenom počatí Panny Márie. Tohto roku je to zároveň 150 rokov, čo vydal encykliku *Quanta cura* so zoznamom novodobých bludov.
8. decembra 1869 – pred 145 rokmi pápež bl. Pius IX. otvoril Prvý vatikánsky koncil (20. ekumenický).
10. decembra 1564 – pred 450 rokmi kardinál sv. Karol Boromejský založil v Miláne prvý seminár.
11. decembra 384 – pred 1630 rokmi umrel pápež sv. Damaz (nar. 305).
12. decembra 1904 – pred 110 rokmi sa narodil prof. PhDr. Ján Stanislav, vedecký spisovateľ, slavista, bádateľ cyrilo-metodskej misie na Veľkej Morave.
13. decembra 304 – pred 1710 rokmi bola sťatá sv. Lucia, panna, mučenica.
14. decembra 1869 – pred 145 rokmi bolo zasadnutie prvého (dočasného) výboru SSV

Malý Jožko dostal poznámku.

„Váš syn nevedel, kto rozbil atóm.“

Otec rozčúlený dopísal:

„Kto ho rozbil, ten ho rozbil, ale ja to platiť nebudem!“

PORADŇA PRE RODINU sa stáva oblastným centrom Inštitútu rodiny

Dňa 23. 2. 2012 začala v našej farnosti činnosť Poradňa pre rodinu. Jej poslaním bolo a aj ostáva poskytovanie poradenskej činnosti s cieľom prevencie pred nežiaducimi vplyvmi, ktoré zasahujú do života jednotlivcov i rodín. Členovia poradne boli svedkami mnohých príbehov, za ktorými sú skutočné ľudské osudy. Tieto životné príbehy negatívne poznačili udalosti, ktoré prerástli do krízy vzťahov tak, že to ohrozilo prirodzené fungovanie rodiny ako takej. Zaujímavosťou o služby poradne prichádzali do Katolíckeho kultúrneho domu, kde v priestoroch na prvom poschodí je sídlo poradne. Diskrétnosť, anonymita a mlčanlivosť o týchto osobných stretnutiach boli aj sú samozrejmosťou.

Zo skúsenosti s činnosťou poradne vieme, že nie je ľahké stretnúť sa v priestoroch, ktoré slúžia na rôzne, prevažne kultúrno-spoločenské aktivity. Preto poradňa avizovala už v lete možnosť aj iného, nie osobného kontaktu, a to prostredníctvom telefonického kontaktu – podobne ako to praktizujú takzvané linky dôvery. Tak sa bude môcť uskutočniť osobné stretnutie s ktorýmkoľvek členom poradne v určenom čase.

Včlenením poradne do oblastného centra Inštitútu rodiny sa práca a poslanie poradne nemení, skôr rozširuje, prehľbuje, a to o činnosť zameranú na opatrenia a nápravu nedostatkov ohrozujúcich fungovanie rodín v našej spoločnosti. Inštitút zameriava svoju činnosť na ochranu a podporu usporiadanej rodiny. Tento Inštitút bude poskytovať aj odbornú konzultačnú činnosť a bude podporovať konkrétne aktivity zamerané na podporu rodín v oblasti výchovy a vzdelávania k zodpovednému rodičovstvu.

K vyhasnutej peci sa nikto nepriblíži s úmyslom zohriať sa. Naším spoločným cieľom je nedať vyhasnúť rodinnému krbu, obnovovať rodinu podľa vzoru Svätej rodiny a v duchu náuky pápeža Jána Pavla II., aby sa šťastné kresťanské rodiny stali nádejou pre súčasného človeka v integrujúcej sa Európe.

Pripomeňme si na záver slov svätého Jána Pavla II.: „Budúci osud ľudského rodu závisí od rodiny! Je teda nevyhnutné a naliehavé, aby sa každý človek dobrej vôle usiloval uchovávať a povznášať hodnoty a požiadavky rodiny. Milovať rodinu znamená vedieť si vážiť jej hodnoty a možnosti a stále ich zveľaďovať..., rozpoznať nebezpečenstvá a zlá, ktoré ju ohrozujú, a vedieť ich prekonať..., pričiňovať sa o vytváranie takých podmienok a okolností, ktoré by podporovali jej rast a rozvoj... Je úlohou kresťanov, aby s radosťou a s presvedčením hlásali radostné posolstvo o rodine...“ Radostnú zvesť obsahuje aj reč kríža. Ale práve skrze kríž môže rodina dosiahnuť plnosť svojho bytia a dokonalosť svojej lásky”..

Poradňa pre rodinu je stále nablízku všetkým.

Naše kontaktné telefónne čísla: 0915 151 509; 0915 129 440.

Za kolektív poradne M. Bradovka

Informačný bulletin

Vydáva Rímskokatolícky farský úrad Narodenia Panny Márie Vranov nad Topľou, Mariánske námestie 1496/127.

Určené pre vnútornú potrebu farnosti.

Jazyková úprava: Juliana Melková.

Príspevky, návrhy, podnety na: aib@bazilikavranov.sk

Redakcia si vyhradzuje právo v prípade potreby príspevky upravovať.